

Bashtata na Lola, starijat Zec, ne mozhe da me gleda. Belgradski advokat s umeren prestizh i dobre uredena kantora nedalech ot golemija pazar, olicetvorenje na zdrava sreda, stypil s dvata si kraka na тази zemja, toj, kakto i vsichki bashti, se e nadjaval, che i dвете mu dyshteri shte se omyzhat za hora kato nego. Ako pone malko e vjarna тази skapana poluteorija, che dyshterite vinagi tyrseli izgubenite si bashti v liceto na myzhete si, to Loliniyat sluchaj ja sriva iz osnovi: tja sjakash neumorno beshe probjagala hiljadi svetlinni godini v protivopolozhna posoka, za da nameri njakogo, kojto i syvsem malko da ne j napomnja na neprikosnovenija j bashta – domashen narcis. SHTo se kasae do moite otnoshenija sys starija Zec, toj ne hrani obichajnata nachalna netyrpimost na chovek, kojto ne mozhe da se syvzeme ot shoka, che dyshterja mu e otvedena ot njakakyv razvejprah; ot тази nemilost zetjovete bivat amnistirani sravnitelno byrzo, sled kato dokazhat, che sa dostojni za rykata na dyshterja im ili neshto podobno; starijat Zec dejstvitelno dylboko i iskreno ne me ponasja! Za nego sym vsichko, koeto mu e protivno na тази zemja; smjata me za flegma, dyrven filosof, polupedi, dripljo-intelektualec, inertan tip, avantadzhija, chovek bez jasni celi v zhivota, kojto pri tova e tolkova dyrzyk, che se dyrzhi nadmenno. Na vsichko otgore sym bil podyl, tyj kato skrishom sym dejstval negovata Lola da se vljubi do takava stepen, che da byde gotova da napasne i doma na roditelite si, v kojto e mozhela da ima vsichko, koeto pozhelae... A zad vsichki tezi prichini, zad nakyrnenoto chestoljubie, che toj, kojto e mozhel da nameri izhod ot vsjaka situacija i e imal planove, za koito oshte ne e imal vreme da gi spodeli, zad vsichko znachi, stoi oshte i pochti fizicheskoto otblyskvane na dva napylno protivopolozhni tipa hora; neshto koeto ne mozhe da se prevyzmogne nito s razubezhdavane, nito s logika. Starijat Zec,

izpod rairanata si bronja, kroena ot edin i sysht shivach, nezavisimo ot razvojnite tendencii v modata, nadushva opasnost – pred nego e izblednjal obrazec ot njakakyv chuzhdoplaneten vid, bezbozhnik, kojto ne vjarva v nito edna cennost, vyrhu kojato se krepil sigurnostta na negovata sistema. Za nego az sym njakoj, s kogoto ne mozhe da nameri absoltutno nito edna obshta duma. Predstavjal si e, che vsjaka nedelja predi objad shte vodi zetjovete si v Sportnija centyr v Koshutnjak, kydeto blestjashto shte se vkljuchat v starija mu otbor kato dva mladi halfa. Veche godini nared, nezavisimo ot godishnoto vreme, toj igrae vsjaka nedelja futbol sys svoi vrystnici, sred koito sa dvama lekari, pensioniran polkovnik, edin profesor ot universiteta, boksjorski i drugi referi, ta chak i bivsh futbolen trenjor na nacionalnija ni otbor, uvolnen sled nespravedljivo obvinenie vyv finansova zloupotreba. Sled macha vsichki otivat zaedno: lete da pijat po edna bira, zime – na grejana rakija. Rumenite im lica se pryskat ot energija i zdrave, a otvsjakyde se sipjat myzhki shegi, vse v atmosfera na sportmenska syrdechnost. Naistina, kak da me otvede sred tjah? Mrazja futbola. Shte se spyna sam i v topkata predi da me e dokosnal njakoj na terena. Gorkijat chovek! Kak go razbiram... No kakvo da se pravi? Toj e vinagi deen i zabyrzan. Ne go svyrta. Skljuchva brakove, raztrogva gi, sybira dylgove, prehvyrlja imoti i nasledstva, razmenja apartamenti, obvinjava i zashtitava, podskacha okolo gostite, prinasja zhertvi, razbira se v meso, i kogato v grada izchezne teleshkoto, e v systojanie da kara i sto kilometra do njakoj zatyntena selska mesarnica, za da nameri; izprazva pepelnici, provetrvava staite; pryv predlaga da se pejat stari gradski pesni i sam rykovodi malyk hor sys svoja hubav, popriqlushen ot tjutjuna bariton. Prez pet minuti stava ot masata da telefonira na njakogo ili da otgovori na povikvane, kato syshtevremenno se prehvyrlja ot pyrva na vtora televizionna programa. Gordee se sys zapazeno

zdrave, sila i predpriemchivost. Njakoga vratar na edin ot predvoennite belgradski otbori, malko ljubovchija, malko bohem, otdavna vechе se e utalozhil i predstavljava obrazec na porjadychnost. Estestveno, izobshto ne mu prechi razlikata v socialnoto ni polozhenie; i samijat e zapochnal ot nishto, s koeto se gordee i chesto iztykva v redica veseli anekdoti; verojatno mu prechi tova, che za dve kratki, neprijatni sreshti, ne e usetil dostatychno uvazhenie ot moja strana, nito zhelanie da povtorja onova, koeto toj smjata za svoj izkljuchitelen podvig. Nishto drugo, osven hladna uchtivost! A taka mu se iskalo da go naricham po ime, da bydem golemi prijатели, da me posveti v svoeto vizhdane za pokvarenija svjat, no samo che da bjah polovin metyr po-visok, da bjah po-muskulest, jak, pretypkан s myzhestvena prostota kato nego, da njamah symnitelno lisiche lice, koeto "nikoga ne znaesh kakvo misli!", izobshto, ako ne bjah vsichko, koeto sym – shtjah da mu byda vmesto sin, kakyvto toj tolkova e zhelael, dokato vse pak ne sviknal s dve dyshteri. Tozi chovek sjakash izsmukvashe cjalata energija, kojato trjabvashe da poddyrzha ostanalite v doma mu. Starata Zechevica, bivsha krasavica (Mis Naj-hubavi kraka ot bala na grebcite v Bled prez 1939 g.), e v negovata sjanka. Zhivee syvsem otkysnato. Vseki petyk v osem otiva na redovnata vecherja s jato kreslivi belgradski ptici na ponaprednala vyzrast, koito idvat na tezi nostalgichni sedenki, izlezli napravo izpod frizjorskite kaski, a kosata im dimi ot ondulacijata. Po tjah bleshtuka zlato – utehata na povehnalite. Kato che li mezhdu neja i Lola ima njakakva stara netyrpimost, kojato vodi nachalo oshte ot vremeto, kogato malkata Lola e bila v nejnija korem i razvaljala bezuprechnata j linija na grebkinja. Vesna, po-malkata sestra, ima mnogo po-goljam uspeh pred roditelite si. Kato bashta si, i tja ima naj-losho mnenie za mene. Zashto li se zanimavam s tezi taka banalni, tradicionno zapleteni semejni

otnoshenija, koito mogat da posluzhat samo za napisvane na njakakva skuchna hronika za razpadaneto na srednite belgradski semejstva? Samo za da ubija njakak si vremeto pred Lolinija dom na Bulevarda na revoljucijata, dokato tja sybira bagazha si pod ledenite pogledi na sestra si i majka si, koito stojat na vratata. Starijat Zec se e zatvoril v stajata si i ne zhelae poveche da ja vidi. Lola za posleden pyt oglezhda stajata, v kojato e otrasla ot bebe, doneseno ot rodilnija dom, do zhena, kojato i sama skoro shte razhda. Podeljala ja sys sestra si i sega j otstypva po-hubavija krevet, onzi, zakytaniya, v ygyla na stajata, za kojto Vesna tolkova e kopnjala. Podarjava j syshto i svoja djal ot gramofona, kako i chastta ot akciite, vloženi v trite afrikanski aplikacii, koito zaedno sa poluchili za podaryk ot njakakyv klient na bashta im. Koj li e izmislil, che aplikaciite bili "freski za nomadi"? Pritezhavame mnogo po-malko ot edni nomadi. Za kakvo sa ni tezi aplikacii? Njamame svobodna stena, na kojato da gi okachim. Po-tochno, njamame nito edna ot vyzmozhnite chetiri steni. Lola typche neshtata si v edin sak. Njakolko knigi, njakolko chifta dzhinsi, njakolko igrachki, s koito ne zhelae da se razdelja. Pravi si smetka, che s tjah shte igrae dyshterja ni. Avstralijskoto meche koala s lyskava tymna kozina i kopcheta za ochi, styrchi ot poluzatvorenija sak. Uchudeno e, che se mesti. Bednijat Klo-Klo! I toj otiva v lagera na begylcite, sred bezdomnicite. Nakraja Lola vzema nastolnata lampa, na chijto abazhur ot pergament e narisuvana stara karta na sveta. Zabeljazva, che starata Zechevica i sestra j gledat v lampata i ja vryshta na mjastoto j. Izliza mylcheshkata ot svoja, sega veche bivsh dom.

"Kogato reshish da se vyrnesh, tvojata staja te chaka!" – kazva majka j.

Ne j otgovarja. Minava kraj nejja i skoro chuvam, dobre poznatija zvuk na tokchetata j po stylbishteto. Ot kraj vreme mi

se e struvalo, che Lola, dokato sliza, vsyshtnost sviri s tokchetata si na njakakyv betonen ksilofon.

- Tuk sym! – kazva. –Udari me, ako zaplacha...